

NIEOSOBLIWY (2) *ai*

e oraz oba o jasne.

sg f N nieosobliwą (1). ◇ I nieosobliwą (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zwyczajny, prosty (2) : Promiscuus victus, Połpolita żywność/ profta/ nic nie ośobliwa. Mącz 224b.

*Wyrażenie: »rzecz nieosobliwa« (1): Z mátki fię národził który iuż przedtym był. Temu niech wierzy wiára/ á wyrozumienie niech fię o tym nie báda: áby fnadź nie nálaźszy nie mnimáło być rzeczą ku wierzeniu niepodobną/ ábo nálaźszy nie rozumiáło być rzeczą nie ośobliwą *CzechEp* 258.*

Cf OSOBLIWY

LWil